

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

18 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Ghenadie Nicolaev, Vladimir Timofti, Nadejda Toma, Petru Moraru,

a judecat, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de avocatul Bobu Petru în numele inculpaților Rebeja Nina și Burelov Andrei și de inculpatul Burelov Andrei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2016, în cauza penală în privința lui

***Rebeja Nina Andrei**, născută la 12 aprilie 1956, originară din s. Roșcani, r-nul Strășeni, domiciliată în or. Criuleni, str. 31 August nr. 127*

***Burelov Andrei Iurii**, născut la 03 februarie 1988, originar din r-nul Criuleni, domiciliat în mun. Chișinău, str. Andrei Doga nr. 28/7, ap. 27.*

Termenul de examinare a cauzei:

- 1. 04.08.2014-22.02.2016 (prima instanță)*
- 2. 18.03.2016-11.05.2016 (instanța de apel)*
- 3. 25.07.2016-18.10.2016 (instanța de recurs)*

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni din 22 februarie 2016, Rebeja Nina și Burelov Andrei au fost achitați de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, pe motiv că fapta săvârșită nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că prin rechizitoriu, Rebeja Nina a fost învinuită în faptul că, activând în funcția de director al filialei Criuleni a Companiei de Asigurări “AG VitoriAsig” SRL, numită în funcție conform contractului individual de muncă, în perioada de la 01 august 2005 până în iulie 2010, împreună și după o înțelegere prealabilă cu Burelov Andrei, au însușit ilegal bunurile încredințate în administrare prin faptul că, în urma unei înțelegerii prealabile între Rebeja Nina și Burelov Andrei, având scopul însușirii bunurilor

încredințate în administrare Rebeja Nina, folosindu-se de situația de serviciu, prin ordinul nr. 7 din 01 august 2005, l-a angajat în calitate de șofer pe Burelov Andrei, care nu dispunea de permis de conducere, calculându-i și ridicând salariu pentru perioada 01 august 2005 - martie 2006 în sumă totală de 6400 lei, mijloace bănești ce nu i se cuveneau și pe care i-a însușit ilegal, pentru perioada 21 iunie 2006 - 15 septembrie 2006 suma de 1454,55 lei, pentru perioada octombrie 2006 – decembrie 2006 suma de 2400 lei, pentru perioada ianuarie 2007 – aprilie 2007 suma de 2159,86 lei, pentru perioada mai 2007 – august 2007 suma de 2426,66 lei, pentru perioada septembrie 2007 – decembrie 2007 suma de 3200 lei, pentru perioada anului 2008 suma de 259,7 lei și pentru luna iulie a anului 2010 suma de 1295,45 lei, deoarece era la muncă peste hotarele Republicii Moldova, prin ce a cauzat Companiei de Asigurări “AG VitoriAsig” SRL o pagubă materială considerabilă în sumă totală de 13196,22 lei.

Acțiunile incriminate inculpaților Rebeja Nina și Burelov Andrei au fost încadrate în baza art. 191 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, delapidarea averii străine, după indicii calificativi: *însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului, cu folosirea situației de serviciu, de două sau mai multe persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Rebeja Nina și Burelov Andrei să fie recunoscuți vinovați în baza art. 191 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal și să le fie stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 1000 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa și exercita o anumită activitate în domeniul economic pe un termen de 3 ani, fiecare.

În motivarea cererii depuse, apelantul a invocat următoarele:

- instanța de fond în mod eronat a apreciat critic probele prezentate de partea acuzării, neluând în considerare declarațiile reprezentantului părții vătămate, Furnica V. și ale martorilor Magla V. și Monica V.;

- din probele acumulate rezulta că Rebeja N., știind la momentul angajării lui Burelov A., în calitate de șofer, că acesta nu deținea permis de conducere, fiind în imposibilitate de a-și exercita atribuțiile conform funcției deținute, l-a angajat în funcție și i-a achitat salariul; suplimentar, în perioada anilor 2007-2010, Rebeja N. i-a achitat salariul lui Burelov A., deși ultimul de facto nu activa, fiind plecat peste hotare, acest fapt fiind cunoscut de Rebeja N.; astfel Rebeja N., știind despre absența lui Burelov A. de la serviciu și neexercitarea de către acesta a obligațiilor sale de serviciu, având în administrare bunurile companiei în care activa, în mod fraudulos i-a achitat lui Burelov A., din casa filialei companiei, mijloace financiare în sumă de 13196,22, care nu se cuveneau ultimului;

- întreprinderea primea în adresa sa foile de parcurs ale automobilului, semnate doar de către Rebeja N., neștiind despre absența lui Burelov A. de la serviciu, precum și de faptul că acesta nu avea permis de conducere.

3.1. Sentința a fost atacată și de către avocat în numele părții vătămate, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Rebeja Nina și Burelov Andrei să fie recunoscuți vinovați în baza art. 191 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, cu admiterea integrală a acțiunii civile înaintate de partea vătămată.

În motivarea cererii depuse, apelantul a invocat următoarele:

- instanța de judecată nu a luat în considerare faptul că, inculpata Rebeja Nina cunoștea cu certitudine că Burelov Andrei nu deținea permis de conducere la momentul angajării, calculându-i și achitându-i salariul pe perioada aflării ultimului peste hotare (fapt ce rezulta din informația eliberată de către Poliția de Frontieră), contrar dispozițiilor contractului individual de muncă și contractului de răspundere materială deplină, încheiat între Companie și Rebeja Nina, conform cărora ultima și-a asumat responsabilitatea de păstrare, evidență și gestionare corectă a mijloacelor financiare, aflate în gestiunea filialei Criuleni a Companiei, având totodată dreptul de a angaja, stimula și elibera din funcție salariați, astfel ținând evidența nominală a timpului lucrat în privința fiecărui salariat;

- proba cu martorii, administrată la cererea părții apărării, a confirmat învinuirea înaintată inculpaților, or martorii audiați au indicat că Burelov A. nu se afla pe teritoriul țării și că Rebeja N. îi achita salariul, inclusiv în acea perioadă de absență;

- instanța de fond a reținut că nu au fost prezentate tabele de pontaj, pentru stabilirea persoanei care ducea evidența timpului de muncă, neluând în considerare declarațiile martorului Monica V., care a declarat că tabelele de pontaj erau duse de Rebeja N., care prin contractul individual de muncă și Regulamentul filialei Companiei, era obligată de a asigura disciplina muncii în cadrul filialei;

- poziția inculpaților, privitoare la faptul că pe perioada aflării lui Burelov A. peste hotarele țării, acesta nu primea salariul, contravine materialelor cauzei, fiind infirmată prin cartea de salariu a inculpatului Burelov A. pentru perioada anilor 2006-2010, dispozițiile de plată a salariului (f.d. 109-139, vol. I), în care se indica expres luna primirii salariului de către Burelov A. și actul reviziei tematică a activității economico-financiare a Companiei, filiala Criuleni din 27.09.2012 (f.d. 59-88, vol. II), din care rezulta că salariul a fost achitat inculpatului în mod excedent, pe perioada în care acesta nu se afla în țară și nu îndeplinea funcția sa;

- motivarea soluției adoptate de către prima instanță este bazată pe presupuneri, fiind prezentate suficiente probe care confirmă învinuirea adusă inculpaților.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2016, pronunțată integral la 08 iunie 2016, apelurile declarate au fost admise, casată total sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Rebeja Nina și Burelov Andrei au fost recunoscuți vinovați în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, fiindu-le stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul sumei de 10000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și a exercita activități în domeniul economic pe un termen de 3 ani, fiecăruia.

Acțiunea civilă, înaintată de SA “AG VitoriAsig” împotriva lui Rebeja Nina și Burelov Andrei a fost admisă parțial, cu încasarea în mod solidar de la Rebeja Nina și Burelov Andrei în beneficiul SA “AG VitoriAsig” a sumei de 13196,22 lei cu titlu de prejudiciu material, cu respingerea ca neîntemeiată a cerinței SA “AG VitoriAsig”, privind încasarea cheltuielilor de judecată.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că instanța de fond în mod eronat a conchis asupra soluției de achitare a inculpaților de sub învinuirea imputată, încălcând prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală și dând o apreciere greșită probelor, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor.

Instanța de apel a considerat ca fiind demonstrată pe deplin vinovăția inculpaților prin ansamblul de probe, administrate de către organul de urmărire penală, cercetate de către instanța de fond și verificate de către instanța de apel, și anume prin:

- declarațiile reprezentantului părții vătămate CA “VitoriAsig” SRL, avocatul Furnică V. (f.d. 41, vol. II, 60-62, vol. III);

- declarațiile martorilor Zamșa V. (f.d. 102, vol. II, 74, vol. III), Codreanu P. (f.d. 63-64, vol. III), Iacovlev P. (f.d. 65-66, vol. III), Monica V. (f.d. 67-68, vol. III), Magla V. (f.d. 69-71, vol. III) și Monica O. (f.d. 72-73, vol. III);

- procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor din 17.05.2012 (f.d. 43, vol. II);

- actul reviziei tematice a activității economico-financiare, efectuat de către “Volnal-Com” SRL (f.d. 54-58, vol. II);

- actul reviziei tematice a activității economico-financiare a Companiei “Asigurări Generale VitoriAsig” SRL, filiala Criuleni din 27.09.2012, cu anexe (f.d. 59-88, vol. II).

Instanța de apel a considerat că probele cercetate corespundeau circumstanțelor de fapt ale cauzei, astfel constatând că Rebeja Nina Andrei, activând în funcția de director al filialei Criuleni a Companiei de Asigurări “AG VitoriAsig” SRL, fiind angajată în funcție în baza contractului individual de muncă din 12.04.2002, în perioada de la 01.08.2005 până în luna iulie a anului 2010, împreună și după o înțelegere prealabilă cu inculpatul Burelov Andrei Iurii, au însușit ilegal bunurile încredințate în administrare. În urma unei înțelegeri prealabile între Rebeja Nina Andrei și Burelov Andrei Iurii, având scopul însușirii bunurilor Companiei de Asigurări “AG VitoriAsig” SRL, încredințate spre administrare, prin faptul că Rebeja Nina Andrei, folosindu-se de situația de serviciu, prin ordinul nr. 7 din 01.08.2005, l-a angajat în calitate de șofer pe Burelov Andrei Iurii, care nu dispunea de permis de conducere. Astfel, acestuia i s-a calculat și achitat salariu pentru perioada 01.08.2005 – martie 2006, în sumă totală de 6400 lei, mijloace bănești ce nu i se cuveneau, deoarece inculpatul Burelov Andrei Iurii nu dispunea de permis de conducere. De asemenea, lui Burelov Andrei Iurii i s-a calculat și achitat salariu pentru perioada 21.06.2006 – 15.09.2006 – 1454,55 lei, pentru perioada octombrie 2006 – decembrie 2006 – 2400 lei, pentru perioada ianuarie 2007 – aprilie 2007 – 2159,86 lei, pentru perioada mai 2007 – august 2007 – 2426,66 lei, pentru perioada septembrie 2007 – decembrie 2007 – 3200 lei, pentru perioada anului 2008 – 259,7

lei și pentru luna iulie 2010 – 1295,45 lei, deși în aceste perioade, Burelov Andrei Iurii se afla la muncă peste hotarele Republicii Moldova, cauzându-i astfel părții vătămate Compania de Asigurări “AG VitoriAsig” SRL o pagubă materială considerabilă, în sumă totală de 13196,22 lei.

Instanța de apel a conchis că probele examinate au demonstrat vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii imputate, urmând a fi respinse ca neîntemeiate argumentele procurorului, invocate în ședința instanței de apel, precum că acțiunile inculpaților urmează a fi recalificate în baza art. 335 alin. (1) Cod penal, adică abuz de serviciu. În această ordine de idei, instanța de apel a constatat că, din materialele cauzei, rezulta faptul că Rebeja Nina, căreia i-au fost încredințate spre gestionare bunurile părții vătămate, știind cu certitudine despre faptul că Burelov A. nu deținea permis de conducere și ulterior, cunoscând cu certitudine că acesta pleca periodic peste hotarele țării, îi achita acestuia mijloace bănești din casa filialei părții vătămate, în adresa oficiului central al companiei fiind expediate foi de parcurs ale automobilului, semnate doar de către Rebeja Nina.

Astfel, instanța de apel a reținut că în speță, întrunirea în acțiunile inculpaților a laturii obiective a infracțiunii prevăzute la art. 191 Cod penal s-a manifestat prin faptul că inculpata a primit în administrare bunurile părții vătămate Compania de Asigurări „AG VitoriAsig” SRL, acesteia fiindu-i încredințată administrarea filialei părții vătămate din or. Criuleni, în temeiul contractului individual de muncă. În sarcina inculpatei era gestionarea bunurilor companiei - în speță, a banilor pentru salarii, iar inculpata, știind cu certitudine despre plecarea inculpatului Burelov Andrei peste hotarele țării, îi achita acestuia mijloace bănești din casa filialei pe care o gestiona, iar Burelov Andrei primea banii respectivi și îi însușea, deși aceste bunuri i-au fost încredințate inculpatei de către partea vătămată pentru a fi administrate, nu cu scopul de a transmite dreptul de proprietate asupra bunurilor către inculpați. În sarcina inculpatei intra dreptul de a deține bunurile respective, precum și atribuția de a le administra, revenindu-i răspunderea pentru respectarea regimului de utilizare a bunurilor încredințate, precum și pentru asigurarea integrității lor, bunurile nefiind transmise în scopul de a transmite dreptul de proprietate asupra bunurilor către cel care le dobândește. Totodată, instanța de apel a reținut că deși în temeiul actului de constituire a filialei Criuleni, directorului de filială i-a fost acordat dreptul să angajeze și să elibereze din funcție salariații filialei, totuși prin contractul individual de muncă și de răspundere materială deplină, inculpata Rebeja Nina s-a obligat să utilizeze cu bună credință bunurile încredințate.

Drept urmare, instanța de apel a conchis asupra faptului că inculpații, în sensul art. 44 Cod penal, erau coautori la săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal și și-au adus contribuția împreună în mod nemijlocit – fapt demonstrat prin probele examinate.

În concluzie, instanța de apel a considerat că instanța de fond în mod eronat a constatat lipsa în acțiunile inculpaților a elementelor infracțiunii, săvârșirea cărora le-a fost imputată, deoarece circumstanțele elucidate la judecarea cauzei în apel demonstrau contrariul.

Instanța de apel a considerat că instanța de fond a dat o apreciere greșită declarațiilor reprezentantului părții vătămate, conform cărora Rebeja Nina a activat în calitate de director al filialei Criuleni a Companiei de Asigurări „AG VictoriAsig” SRL, între părți fiind încheiat un contract individual de muncă și de răspundere materială deplină, în temeiul căruia Rebeja Nina și-a luat obligațiunea să utilizeze cu bună credință bunurile încredințate. În temeiul actului de constituire a filialei Criuleni, directorului de filială i-a fost acordat dreptul să angajeze și să elibereze din funcție salariații filialei. Rebeja Nina era împuternicită prin statut să angajeze persoane, iar în anul 2005, l-a angajat în funcție de șofer pe Burelov Andrei, care este fiul acesteia și care ulterior a fost eliberat din funcție. În anul 2007, Burelov Andrei a fost reangajat în funcție de șofer de către Rebeja Nina și a activat până în anul 2010, până când a fost eliberat din funcție la cererea sa. Pe toată perioada cât a fost angajat în funcție de șofer, lui Burelov Andrei i se achita salariul de funcție în cadrul filialei Criuleni, de care era responsabilă Rebeja Nina. Conform informației eliberate de CRIS Registru, rezultă că în perioada anilor 2005 - 2006, la data angajării în funcția de șofer, Burelov Andrei nu deținea permis de conducere. Astfel, Burelov Andrei nu putea exercita funcția încredințată, însă Rebeja Nina l-a angajat în funcție și i-a achitat salariu știind cu certitudine despre acest fapt. De asemenea, în perioada anilor 2007 — 2010, Burelov Andrei nu se afla pe teritoriul Republicii Moldova, însă acestuia i se achita salariul pentru activitatea care de fapt n-o îndeplinea. Rebeja Nina, căreia i-au fost încredințate spre gestionare bunurile companiei, știind despre plecarea lui Burelov Andrei peste hotarele țării, îi achita acestuia mijloace bănești din casa filialei, în adresa companiei se expediau foile de parcurs ale automobilului, care erau semnate doar de Rebeja Nina.

Totodată, instanța de apel a considerat neîntemeiate argumentele inculpatei Rebeja Nina, invocate în ședința instanței de apel, precum că toate acțiunile în cadrul filialei se efectuau cu acordul directorului companiei or, reieșind din declarațiile date de către directorul general al companiei de asigurări, rezulta că acesta nu a cunoscut despre faptul că inculpatului Burelov A. i se achita salariul pentru perioada în care acesta se afla peste hotare.

Astfel instanța de apel, ținând cont de urmările infracțiunii, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpaților, având în vedere că, prima instanță a apreciat incorect circumstanțele cauzei, menționând asupra respectării prevederilor art. art. 6, 7, 61 și 75 Cod penal, a conchis de a aplica în privința inculpaților Rebeja Nina Andrei și Burelov Andrei Iurii, recunoscuți vinovați de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 191 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal, a unor pedepse sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și a exercita activități în domeniul economic pe un termen de 3 ani, în privința fiecărui inculpat, în opinia instanței de apel pedepsele aplicate fiind echitabile în raport cu fapta comisă și care vor fi pe măsură de a-și atinge scopul instituit de cadrul legal pertinent.

Cu privire la apelul declarat de reprezentantul părții vătămate, instanța de apel a reținut că în ședința instanței de fond, reprezentantul părții vătămate “AG VitoriAsig” SA (ex-„AG VitoriAsig” SRL) a înaintat o acțiune civilă, prin care a solicitat încasarea de la inculpați în

beneficiul său a prejudiciului material în sumă de 13196,22 lei și a cheltuielilor de judecată pentru plata serviciilor avocatului în sumă de 5000 lei.

Astfel, în partea cerinței de încasare a prejudiciului material produs prin infracțiune, instanța de apel a considerat că acțiunea civilă urmează a fi admisă, deoarece au fost prezentate probe în sensul dat, care coroborează cu datele constatate prin actele de revizie tematică a activității economico-financiare din 03.08.2012 și 27.09.2012.

Totodată, în partea cerinței de încasare a cheltuielilor de judecată, instanța de apel a constatat că reprezentantul părții vătămate nu a prezentat probe care să demonstreze cuantumul cheltuielilor juridice suportate și, prin urmare, acestea nu sunt reale și nu urmează a fi compensate, motiv pentru care cerința urma să fie respinsă.

În concluzie, instanța de apel a conchis asupra necesității admiterii apelurilor declarate, cu casarea totală a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de avocatul Bobu Petru în numele inculpaților Rebeja Nina și Burelov Andrei și de inculpatul Burelov Andrei, depuse la 07 iulie 2016 și 08 iulie 2016 care, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, sub aspectul că *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*, au solicitat casarea totală a acesteia, cu menținerea sentinței.

În cererile depuse, recurenții au invocat următoarele:

- concluzia despre vinovăția inculpaților a fost bazată pe declarațiile martorilor, care nu au fost audiați pe viu la judecarea cauzei în apel, dând citire acestor declarații și punându-le la baza soluției de condamnare, substituind astfel competența exclusivă a acuzatorului de stat;

- deși martorii Codreanu P., Iacovlev P., Monica V. și Monica O. au fost audiați la cererea părții apărării, instanța de apel a utilizat declarațiile lor în favoarea acuzării, fără a indica în descriptivul deciziei în ce mod declarațiile date confirmă învinuirea adusă;

- bazarea soluției de condamnare a inculpaților pe actul reviziei tematice a activității economico-financiare din 03.08.2012, de către “Volnal-Com” SRL, este una greșită, deoarece de fapt revizia a fost efectuată în cadrul “Volnal-Com” SRL, care este un agent de asigurare din cadrul companiei – parte vătămată, totodată prin acest act de revizie nefiind stabilite careva încălcări ce ar avea tangență cu acțiunile inculpaților;

- bazarea soluției de condamnare a inculpaților pe actul reviziei tematice a activității economico-financiare din 27.09.2012 la fel este greșită, deoarece din actul dat rezulta că Burelov Andrei a însușit suma de 5809 lei, și nu 13196,22 lei cum este indicat în învinuire, această sumă fiind una arbitrară; totodată, pe perioada când Burelov Andrei nu se afla în țară, din materialele cauzei rezultă însușirea de către acesta a sumei de 3203,11 lei;

- actul reviziei tematice a activității economico-financiare a întreprinderii din 27.09.2012, anexat la materialele cauzei la 28.09.2012, este inadmisibil în calitatea sa de probă, deoarece a fost întocmit și anexat la cauză înafara procesului penal, or ordonanțele de

prelungire a termenului de urmărire penală din 10 septembrie 2012 până pe 10 ianuarie 2013 nu au fost semnate de procuror;

- acțiunile inculpaților, deși formal conțin semnele unei fapte prejudiciabile prevăzute de Codul penal, sunt lipsite de importanță și nu prezintă gradul prejudiciabil al unei infracțiuni, constituind încălcări de ordin financiar;

- fapta inculpaților, considerată de către instanța de apel ca fiind o infracțiune, urma a fi recalificată în baza art. 335 Cod penal, așa cum a solicitat procurorul în ședința de judecată în apel; respingând această cerere, prin care procurorul a renunțat la învinuire, instanța de apel a depășit limitele judecării cauzei.

6. Pe cauză a fost depusă referință de către procuror, care s-a pronunțat pentru inadmisibilitatea recursului declarat de avocat în numele inculpaților, pe motiv că recurentul solicită reaprecierea probelor, iar motivul privind efectuarea actului de revizie a activității întreprinderii în afara procesului penal este nefondat, or efectuarea reviziei a fost dispusă legal în cadrul procesului penal. Procurorul consideră că acțiunile efectuate în cadrul desfășurării procesului penal au fost legale, instanța de apel a dat eficiență prevederilor art. 26, 27, 93-101 Cod de procedură penală, just fiind reținută starea de drept și de fapt, în baza probelor administrate, cu încadrarea acțiunilor inculpaților în baza art. 191 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal.

7. Judecând recursurile ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acestea urmează a fi admise, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să admită recursul, cu casarea totală sau parțială a hotărârii atacate și cu dispunerea rejudecării de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze parțial sau total, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, care a dus la adoptarea unei hotărâri ilegale.

Cu referire la motivele privind aprecierea probelor, care în mod implicit comportă o solicitare de reapreciere a acestora, Colegiul penal reiterează, în conformitate cu practica judiciară constantă a instanței de recurs, că astfel de motive nu pot constitui temei pentru a interveni în soluția adoptată de către instanța de apel, în sensul casării deciziei atacate, or reaprecierea probelor nu constituie temei pentru recurs, nefiind prevăzută în conținutul art. 427 Cod de procedură penală, care stabilește o listă exhaustivă de temeiuri pentru recurs.

Totodată, Colegiul penal subliniază că problema aprecierii probelor constituie aspectul de fapt al judecării fondului cauzei, instanța de recurs pronunțându-se doar asupra chestiunilor de drept. Din aceste considerente, Colegiul penal va respinge argumentele recurentului în partea respectivă, ca fiind *de jure* inadmisibile.

Referitor la motivul privind omisiunea audierii martorilor acuzării după pronunțarea unei sentințe de achitare, Colegiul penal constată următoarele.

Potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată în instanța de apel (f.d. 113, vol. III), au fost examinate probele, și anume declarațiile martorilor, care au fost date în instanța de fond: ale cet. Codreanu P. (f.d. 63-64, vol. III), Iacovlev P. (f.d. 65-66, vol. III), Monica V. (f.d. 67-68, vol. III), Magla V. (f.d. 69-71, vol. III), Monica O. (f.d. 72-73, vol. III) și Zamșa V. (f.d. 74, vol. III).

Totodată, Colegiul penal constată că declarațiile martorilor respectivi au fost verificate de către instanța de apel, fiind puse la baza condamnării inculpaților (f.d. 125-126, vol. III).

În ansamblu, Colegiul penal reține că instanța de apel, prin omisiunea de a dispune audierea repetată a martorilor după sentința de achitare, nu s-a conformat prevederilor art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, care stabilesc că *judecând apelul declarat împotriva sentinței de achitare, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare fără audierea învinuitului prezent, precum și a martorilor acuzării solicitați de părți.*

Mai mult, Colegiul penal reține că norma menționată în mod imperativ prevede că *martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care declarațiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului.*

În prezența circumstanțelor constatate, Colegiul penal consideră că instanța de apel nu s-a conformat rigorilor legale, or punerea la baza soluției de condamnare a inculpaților a declarațiilor martorilor, pe care instanța de apel în mod corespunzător le-a considerat susceptibile de a întemeia în mod substanțial condamnarea primilor, **urma a fi realizată doar după audierea repetată, pe viu, a martorilor acuzării**, fapt care nu a avut loc.

Astfel, Colegiul penal atestă comiterea unei erori procedurale ireparabile la etapa judecării recursurilor ordinare declarate, pasibilă de a fi înlăturată doar la judecarea cauzei în ordine de apel.

Eroarea constatată determină Colegiul penal de a admite recursurile ordinare declarate, cu casarea totală a deciziei instanței de apel și cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Totodată, Colegiul penal menționează că motivul privind limitele judecării cauzei poate să constituie obiect de examinare în instanța de apel, cu ocazia rejudecării cauzei, în caz dacă se va atesta o situație identică sau similară celei invocate în recursurile declarate.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să țină cont de motivele indicate în prezenta decizie, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art. 414, 419 Cod de procedură penală, să verifice minuțios legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, judecând cauza în limitele învinuirii formulate, să se expună asupra tuturor motivelor invocate în apel și inclusiv să țină cont de cele invocate în recursuri, să porceadă la audierea martorilor acuzării, la solicitarea părților, în cazul în care declarațiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpaților, să aprecieze toate probele în mod separat și ulterior în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor și în dependență de situația constatată să adopte o

hotărâre legală și întemeiată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Admite recursurile ordinare declarate de avocatul Bobu Petru în numele inculpaților Rebeja Nina și Burelov Andrei și de inculpatul Burelov Andrei, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2016, în cauza penală în privința lui **Rebeja Nina Andrei** și **Burelov Andrei Iurii** și dispune rejudecarea cauzei de către aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată integral la 11 noiembrie 2016.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Ghenadie Nicolaev

Vladimir Timofti

Nadejda Toma

Petru Moraru